

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาระดับพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้สังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนและนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ศรีภูมิ แป้นพัฒน์ (อ้างใน สุทธิ ประจักษ์, 2525, หน้า 1) ได้กล่าวว่าคุณภาพชีวิตนั้นย่อมขึ้นกับระดับพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสำคัญ ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจะดีได้ก็ต้องอาศัยความสามารถในทักษะวิชาชีพของประชาชน การพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพนั้น จะไม่จำกัดอยู่เพียงแต่การอบรมฝึกฝนให้ประชาชนมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่จะต้องรวมถึงการที่จะทำให้ประชาชนสามารถปรับตัวให้เข้ากับงานและสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีการพัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานอย่างเต็มที่ และสุทธิ ประจักษ์ (2524, หน้า 4-5) ได้กล่าวว่า ไม่ว่าประเทศใดหรือสังคมใดก็ตามการจัดการศึกษาแก่ประชาชนในสังคมนั้น ย่อมจัดการศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

1. เป็นการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยรู้จักสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเองต่อสังคม มีความสำนึก ตระหนักในความมั่นคงของชาติ ตลอดจนการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นด้วยความสุจริต และยุติธรรม
2. เป็นการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประกอบอาชีพ การจับจ่ายใช้สอยอย่างประหยัด ตลอดจนการแสวงหาวิทยาการเพื่อปรับปรุง การดำรงชีวิตของมนุษย์ให้มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น

แม้ว่าการจัดการศึกษาจะได้กำหนดเป้าหมายสำคัญอยู่ 2 ประการดังกล่าว แต่ก็ยังมีความเข้าใจผิดบางประการในเรื่องเป้าหมายของการให้การศึกษาโดยทั่วไป ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สัมพันธ์กัน

ระหว่างการศึกษที่ผู้เรียนได้รับ กับความต้องการที่แท้จริงของสังคม และทำให้เกิดการว่างงาน เป็นจำนวนมากในหมู่ผู้ที่ได้รับการศึกษา การให้การศึกษาซึ่งเน้นในด้าน “การเล็งผลเลิศทาง วิชาการ” เพื่อให้เข้ามาตรฐานสากลนิยม แต่ไม่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน เช่นนี้จึงมี ประโยชน์น้อยมากสำหรับสังคมหรือประเทศที่กำลังพัฒนา ปัญหาสำคัญที่สมควรได้รับการวิเคราะห์ พิจารณอย่างถ่องแท้คือ ทำอย่างไรจึงจะแก้ความเข้าใจผิดดังกล่าวได้ ต้องไม่ลืมว่าบุคคลเมื่อจบ การศึกษาออกไปจากโรงเรียน การงานและอาชีพเป็นสิ่งที่เขาเหล่านั้นต้องไปปฏิบัติเพื่อให้ประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิตของตน สังคม และประเทศชาติในที่สุด (สุทธิ ประจักษ์ศักดิ์ และศิริกุล ไทพิทักษ์, 2525, หน้า 1-2)

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์หนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน ทำงานเป็น มีความรู้และทักษะ ในการทำงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น อันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่ดี พึ่งตนเองได้ และเป็นพื้นฐาน ในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะนำหลักสูตรไปสู่เป้าหมาย คือ การปลูกฝัง ลักษณะนิสัยที่ดี และมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานนั้น กระบวนการเรียนการสอนก็ต้อง เน้นไปที่การปฏิบัติมากกว่าสิ่งอื่น ตั้งแต่การทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นต้นไป และเพื่อให้ไปถึง จุดหมายปลายทางให้ได้ ครูจะต้องเป็นทั้งผู้นำ คอยให้กำลังใจ เสนอแนะแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ถ้าครูไม่ทำ ไม่สอน นักเรียนก็ย่อมจะไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (เบญจา แก้วกระจ่าง, 2525, หน้า 1 - 2) เพราะสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ครูผู้สอนจะต้องสอน ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ รวมทั้งปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานของนักเรียนอีกด้วย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ว่ ด้ด้วยการสร้างนิสัยในการทำงาน ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเป้าหมาย จึงต้องให้ ผู้เรียนปฏิบัติจริงมากที่สุด (กรมวิชาการ, 2534, หน้า 48) จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียน การสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจในวิชานี้มากนัก และ การเรียนการสอนมักจะทำให้ความสำคัญด้านเนื้อหามากกว่ากระบวนการทำงานของนักเรียน ครูมักจะ นำเอาวิธีสอนแบบบรรยายมาใช้สอนตลอดชั่วโมง ไม่ค่อยมีการสอนแบบสาธิต แบบทดลองให้

นักเรียนได้ปฏิบัติ และครูส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน คือ สอนตามคำบอก
ของครู (กรมวิชาการ, 2532) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสูจน์ สร้อยเงิน (2538) พบว่า
การเรียนการสอนส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือเครื่องใช้ของจริงและวัสดุ มากกว่าสื่อประเภทความรู้ เช่น
แผนภูมิ ใบมอบหมายงาน หุ่นจำลองและวีดีโอเทป

จากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับจังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละ และความก้าวหน้าปีการศึกษา
2537 - 2539 ตามลำดับดังนี้ 77.48, 79.13 และ 73.28 และคะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละของวิชา
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพเป็นรายสมรรถภาพ ปีการศึกษา 2537 - 2539 สมรรถภาพความรู้
พื้นฐานในการทำงาน ตามลำดับดังนี้ 51.50, 56.79 และ 50.81 สมรรถภาพความสามารถในการ
ทำงาน ตามลำดับ ดังนี้ 88.51, 88.70 และ 87.83 (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2540, หน้า 21 และ 29)
จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวม และคะแนนเฉลี่ยเป็นรายสมรรถภาพของกลุ่มการงานและพื้นฐาน
อาชีพ มีแนวโน้มลดลง

การเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นการสอนที่ต้องฝึกทักษะและขั้นตอน
กระบวนการทำงานให้กับนักเรียน จึงต้องสอนด้วยการฝึกกระทำจริงมากกว่าการบอก หรืออ่าน
อย่างเดียว ในบางครั้งการเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ขาดครูที่มีความรู้ความ
สามารถเฉพาะเรื่อง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน
ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ ให้มีความพร้อมเพื่อนำไปสู่จุดหมายทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด
การสอนการแกะสลักผักและผลไม้เป็นงานทักษะแขนงหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรกลุ่ม การงานและ
พื้นฐานอาชีพ อยู่ในแขนงงานที่ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ (กรมวิชาการ, 2535, หน้า 24)
การจัดการเรียนการสอนจะต้องสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง จากข้อมูลการติดตามผล
และการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537-2539 ของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพบว่า การเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งวิชาด้านทักษะปฏิบัติในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุ
เป้าหมายเท่าที่ควร การแกะสลักผักและผลไม้เป็นงานแขนงหนึ่ง ซึ่งประสบปัญหาขาดครูผู้สอนที่มี
ความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ทำให้ครูผู้สอนที่ไม่มีความถนัด ละเลย กล่าวคือ สอนไม่เต็ม

เนื้อหา เต็มเวลา โดยเฉพาะในภาคปฏิบัติ แต่เนื่องจากงานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นศิลปะประจำชาติที่มีมาช้านาน ควรค่าที่คนไทยทั้งหลายจะช่วยกันอนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของชาติ อีกทั้งเป็นงานที่เสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติมีความละเอียด ประณีต อดทน และมีนิสัยรักการทำงาน เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตและเป็นการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ชาบซึ้ง และตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งจะเป็นผู้ที่สืบทอดวัฒนธรรมไทย ให้คงอยู่สืบไป ซึ่งการเรียนการสอนในงานแขนงนี้ จะต้องเน้นไปที่การปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว โดยพัฒนาแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ โดยใช้ แถบวิดิทัศน์และสื่อประเภทต่างๆ มาประกอบในการเรียนการสอน เพื่อที่จะมุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดความรู้และมีทักษะในการปฏิบัติได้จริง

การจัดการเรียนการสอนนั้น เครื่องมือที่จะนำนักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้นั้น ก็คือสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น ซึ่งสื่อต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้นั้นมีหลายประเภท วิดิทัศน์เป็นสื่อประเภทหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันเป็นสื่อที่แพร่หลาย การใช้วิดิทัศน์เป็นสื่อในการเรียนการสอนนั้น นับว่ามีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านอุปกรณ์เทคนิค และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้รับสาร หรือผู้เรียนสามารถรับได้ทั้งภาพและเสียงในขณะเดียวกัน (ลัดดา ศุขปริดี, 2523, หน้า 104) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วและเข้าใจบทเรียนได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ เป็นการประหยัด เพิ่มทักษะอย่างสูง ลดเครื่องมือที่จำเป็นในการสาธิต สามารถมองเห็นรายละเอียดได้ชัดเจน โดยการถ่ายระยะใกล้และใช้ความเร็วที่เหมาะสม (Romiszowski อ้างใน ปราณี ทองประยูร, 2537, หน้า 3) และสามารถใช้ในการสาธิตได้อย่างได้ผลให้นักเรียนเห็นในสิ่งที่ควรเห็น และยังกำจัดความผิดพลาดในการสาธิตได้ โดยการถ่ายวิดิทัศน์ไว้ล่วงหน้า (เบรื่อง กุมุท, 2519, หน้า 3 - 4) นอกจากนี้เทคนิคของแถบวิดิทัศน์ยังเสนอภาพซ้ำหยุดดูภาพหนึ่งบางจุดหรือดูซ้ำอีก ทำให้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้ง (ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และ นิพนธ์ ศุภศรี, 2528, หน้า 3) แสดงให้เห็นว่าโทรทัศน์และแถบวิดิทัศน์เป็นสื่อที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก ดังที่ พินิต วัฒน (2520, หน้า 11) กล่าวว่าแถบวิดิทัศน์เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้สอนได้เหมือนครูโดยตรง ให้คุณภาพและประหยัด และจากงานวิจัยของ Brucher

(1979, p.310) ได้ศึกษาพบว่า แถบวิดีโอช่วยเพิ่มความสนใจและเป็นแรงจูงใจสำหรับการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน Holmes (อ้างใน ปรานี ทองประยูร, 2537, หน้า 54) ได้สรุปผลการวิจัยว่า การสอนทางโทรทัศน์สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความสามารถได้ จากข้อดีของวิดีโอที่ค้นดังกล่าว ได้มีการวิจัยโดยนำวิดีโอมาพัฒนาการเรียนการสอน เช่น อนันต์นพ นิรมล (2531) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากแถบวิดีโอ กับการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ภาคปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนจากแถบวิดีโอสูงกว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และรังสี เกษมสุข (2531) ได้สร้างบทเรียนแถบวิดีโอประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่อง ลักษณะเสียงและการประสมวงของเครื่องดนตรีไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนแถบวิดีโอประกอบการสอนวิชาดนตรีเรื่องลักษณะเสียงและการประสมวงของเครื่องดนตรีไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

อาภรณ์ บุญสาธ (2535) ได้พัฒนาชุดหน่วยการเรียนการสอนกิจกรรมนาฏศิลป์เรื่อง “ระบำ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แถบวิดีโอ ผลการวิจัยพบว่า ชุดหน่วยการเรียนการสอนกิจกรรมนาฏศิลป์สามารถพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ดีขึ้น สุทธิรา แก้วมณี (2536) ได้นำแถบวิดีโอมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์เรื่อง “รำวงมาตรฐาน” นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติและความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนแถบวิดีโอพัฒนาได้ดีขึ้น ทำนองเดียวกัน จารุณี ลิ้มปนาหน (2539) ได้สร้างชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเองสำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แถบวิดีโอ สามารถพัฒนาทักษะด้านนาฏศิลป์ทั้งภาคความรู้ และทักษะปฏิบัติของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

การใช้วิดีโอในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ปรานี ทองประยูร (2537) ได้สร้างบทเรียนเรื่อง “งานสาน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แถบวิดีโอ ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนแถบวิดีโอกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องงานสาน มีประสิทธิภาพสูง สามารถพัฒนาทักษะงานสานของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้ โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ รวมทั้งใช้แถบวิดีทัศน์เป็นสื่อประกอบ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้
2. เพื่อสร้างบทเรียนแถบวิดีทัศน์ เป็นสื่อประกอบแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการแกะสลักผักและผลไม้
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนเรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้ ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อประเมินทักษะการปฏิบัติการแกะสลักผักและผลไม้ของนักเรียนหลังเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนบ้านเตย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปัว จังหวัดน่าน จำนวน 29 คน

2. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหา กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ แผนงานช่างงานประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ที่เป็นเอกลักษณ์ไทย เรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

3. ตัวแปรในการศึกษา

- 3.1 ตัวแปรต้น การสอนแกะสลักผักและผลไม้โดยใช้แผนการสอนประกอบกับบทเรียนแถบวิดีทัศน์

3.2 ตัวแปรตาม ความรู้ความสามารถและทักษะปฏิบัติในการแกะสลักผักและผลไม้ ของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการสอน หมายถึง แผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่องการแกะสลักผักและผลไม้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และสื่อการเรียนการสอน โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ รวมทั้งบทเรียนแถบวิดิทัศน์

2. บทเรียนแถบวิดิทัศน์ หมายถึง แถบบันทึกภาพและเสียง ใช้กับเครื่องเล่นวิดิทัศน์ และเครื่องรับโทรทัศน์ ในการทดลองครั้งนี้ ได้บันทึกกิจกรรมการสอนตามลำดับขั้นในแผนการสอนที่ผู้วิจัยเขียนขึ้นตามหลักวิชาการ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว โดยมี เนื้อหา กิจกรรมและการสาธิต การแกะสลักผักและผลไม้ ตามลำดับขั้นตอนที่บันทึกในแถบวิดิทัศน์

3. การแกะสลักหมายถึง งานฝีมือแขนงหนึ่งที่นำเอาวัสดุมาประดิษฐ์เป็นลวดลาย และตกแต่งให้สวยงาม ตามความต้องการโดยใช้เครื่องมือแกะสลักหรือมีดแกะสลัก ซึ่งในที่นี้ใช้หลักสูตรวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แถบวิดิทัศน์เป็นสื่อประกอบ
2. เป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอน โดยใช้แถบวิดิทัศน์ ในการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพแขนงต่าง ๆ และการสอนกลุ่มประสบการณ์อื่นอีกต่อไป
3. เป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยี มาพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน
4. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในเรื่อง การแกะสลักผักและผลไม้